

DÉLVIDÉKI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatalt:

Szidon József könyvnyomdája, Lugos (Vétes-palota).

Felelős szerkesztő:

Dr. HAUS JÓZSEF.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Előfizetési árak

házhoz küldve vagy bérmentes postai szétküldéssel:
Egész évre . . . 16 kor. Negyedévre . . . 4 kor.
Félévre . . . 8 „ Egyes szám ára 16 fillér.

Utóhangok.

Lugos, 1904 április 27.

Vége az áldatlan, az ország létérdekeit veszélyeztető hareznek, mely ólomsúlyként nehezedett közéletünk minden ágára és napokig izgatottságban tartotta az ország összes lakosságát. A vasutasok az összes vonalokon felvették a szolgálatot, a közlekedés megindult, megszűnt a kereskedelmet és ipart bénító elszigeteltség és hazánk ismét be lett kapcsolva a viláfgyörgalom lüktető áramába. Elkéseredett és gigászi volt a vasutasok küzdelme. Küzdelem volt ez és nem sztrájk, mert nem hordta magán a sztrájk kriteriumait. Igaz, hogy beszüntették a munkát, de nem atrocitás, nem durva erőszak volt cselekvésük rugója, hanem a helyzet tartthatatlansága és különösen a vezetőség tapintatlansága. A sztrájk a struggle of life — a megélhetésért vívott küzdelem ultima rációja, és csak epizódja, csak kóros tüneteket előluló mozzanatja annak a nagy szocialisztikus jellegű hareznek, melyet a munka és a tőke egymással folytat. A sztrájk erőszakos, anarehikus jellegű, mert hiányzik minden jogrendi avagy etikai alapja és pusztán presszióval ki akarja csikarni a hatalom kezéből, amit ez tőle bármilyen okból megtagad.

A sztrájk a szocialisztikus törekvésekben gyökerező kóros tünet és a legtöbb esetben nem is az elnyomott tömegek felajdulása, a mely a közönség rokonszenvét kelti, hanem lelketlen agitátorok által mesterségesen szított elégtelenség folyamánya.

Ez utóbbi momentum főrugója volt a vasutasok mozgalmának is; mert bár készséggel elismerjük, hogy a vasutasok nagy felelősséggel járó terhes szolgálatot teljesítenek, bár koncedáljuk, hogy ezen nagy és fontos szolgálatok ellenértékül méltán követelhetik a tisztességes megélhetés biztosítását; mindazáltal nem volt helyzetük oly nyomasztó, hogy a munkabeszüntetés legvégső eszközéhez kellett volna nyulniok; nem volt a nyomor oly nagy, hogy meg nem fontolva az óriási kárt, melyet az országnak okoznak, meg nem mérlegelve a szomorú, kétségbeesítő helyzetet, melybe az egész országot sodorják: esküjükről megfélekedezzenek. Ám ha ez mégis bekövetkezett, nem a vasutasok nagy tömegét éri a felelősség, hanem az izgatókat, kik heteken, hónapokon át szították az elégtelenséget és előkészítették a leszerelést.

Ámde nem akarunk meddő rekriminációkba bocsátkozni; hisz a hareznek — hál Istennek — vége van és széttekintvén a küzdő porondon, két győztes felet veszünk észre.

Az államhatalom győzött, mert letiporta a mozgalmat és vaskövetkezettséggel helyreállította a rendet; a vasutasokban azonban győzött a józan gondolkodás, a bőlebb belátás és mindenek felett a nemzeti érdekeket féltő, hazafias érzelmük.

Dicséretesen és elismeréssel kiemelendő a hazafias érzület ezen spontan nyilvánulása különösen a lugosi vasuti alkalmazottak derék gárdájánál, mely utóbbi békés magatartása, mérsékelt és minden rendzavarást gondosan kerülő viselkedése által a lugosi közönség rokonszenvét a legnagyobb mértékben kivívta. Az általános depresszió dacára példás rendet és fegyelmet tartottak s egyikük sem kereste az exaltadók és ultrák olcsó dicsőségét.

De ha be is fejeződött az áldatlan harez: az államhatalomra és a társadalomra a történetek után még igen sok feladat vár. Az okozott kár kiszámíthatatlan és a közmondás szerint: a maga kárán tanul a magyar. Nagy társadalmi probléma megoldásáról lévén szó, kormányának és társadalomnak vállvetve kell közreműködnie a csorba kiköszörülésén.

Az államhatalomnak biztosítania kell a szellemi vagy fizikai munkájukkal kenyerőket kereső osztályok tisztességes megélhetését; iparkodnia kell alkalmas törvények által a közgazdasági viszonyok javulását elősegíteni; a társadalmi rend ellen lázító agitátorok ellen a legnagyobb szigorral kell eljárni: szóval a szocialisztikus törekvéseket az utópiák szférájából a gyakorlati kivihetőség és a reális lehetőség medrébe kell terelnie. A társadalomnak, az iskolának, a népművelő egyesületeknek pedig szent és hazafias kötelességük a néppel Menenius Agrippa módjára megértetni, hogy a tőke és munka a népek állami együttélése óta mindig két egymásra utalt, egymást kiegészítő államfentartó tényező volt; hogy csak a békés összműködés, a kölcsönös megértés, az engedékenység és áldozatkészség virágoztatják fel a hazát, melyet mindenek felett szeretni, minden honpolgárnak első és legszentebb kötelessége.

Rosenzweig Mór.

Magyar bor.

A magyar bornak régi jó hírre világszerte dicsőítette hazánk természeti áldás bőségét. A hegy leve, ahogyan nevezni szeretjük a szőlő nedűjét, gazdagon folyt és nagyban fogyott, zamatos ízét elismerték messze földeken és drága pénzzel fizették mindaddig, míg furfangos, kufár csalók a vegytan divatos tudományának segélyével, gyakran anélkül is, legalább háromszor annyi ugyanevezett magyar borral el nem árasztották az új- és az ó-világot, mint amennyit a legbősebb esztendőben Magyarország termelni lett volna képes.

A Hegyalja illatos, aranszint csillogó italát ma már olcsóbban kapni a külföldön, mint a helyszínen. De kicsoda kotyvalékot! A legjobb esetben alig néhány esőpp valódi találkozik benne. A szín, az illat, a sűrűség mesterileg utánozták, maga az italnak csafolt folyadék azonban csak arra való, hogy rossz hírbe hozza a magyar borokat.

Többször volt már arról szó, hogy a külföldi közönséget megóvják ezektől a hamisítványoktól, a mi nemesek e közönség, hanem a magyar bortermelőknél és borkereskedőknél is érdeke. Hiszen ők a magyar bor külföldi áraival versenyezni csak akkor lennének képesek, ha ugyanolyan zagyva, énelnyítő vegyületet adnának el, mint az idegen konkurrenzia. Ezzel azonban csak hitelesítenék a magyar bor rossz minőségét, tönkretennék hírnevét s azonkívül még csak üzletet se csinálnának, mert a panaszolást a külföldön legalább is éppen úgy, sőt jobban értik, mint nálunk. Ismételjük, gyakrabban megvitatták azt a kérdést, hogyan lehetne a külföldi közönséget figyelmessé tenni az ottani borkereskedők piszkos manipulációira, ám ha történt is néha-néha valami ebben az irányban, a cél elérésétől még vajmi messze vagyunk, s most is, csak úgy, mint előbb, vigan folyik — a pinczelé.

Amíg így a magyar bortermelők és borkereskedők a legnagyobb nehézségekkel küzdenek, hogy legalább a már meghódított piacokat megtarthatassák maguknak, ha már újakat hozzá szerezni alig tudnak, addig idebenn az országban is mód fölött kell szenvedniök a külföld behozatali konkurrenzájától. Szinte hihetetlen, hogy ebbe a bordús országba mily óriási mennyiségű bort hoznak be a külföldről. Pedig úgy van. Még pedig azért van úgy, mert rendkívüli szállítási és vámkezdvez-

Podwinetz Izidor butor, pénzszekrény, varró- és írógép- Izzabella-fő-tér
varrógép és kerékpár főraktára javító-műhely Lugos saját házában

ményekkel elősegítik, hogy különösen Olaszország édes, kellemes ízű, de tartalom nélküli borával, mely a kedvezmények révén még ideszállítva is olcsóbb a miénkénél, előzhessen hazánkat. A veszély, melylyel az olasz bor a magyar bortermelőket fenyegeti, egyre növekszik és ha erélyesen fel nem lépünk ellene, ma-holnap annyira jutunk, hogy Itália bora lesz mindennapi italunk.

Legfőbb ideje tehát, hogy védekezünk e veszély ellen. A Magyarországi Bortermelők és Borkereskedők Országos Szövetkezete ennek következtében elhatározta, hogy hathatós intézkedésekkel elejét vegye az olasz bor beözönlésének. Különösen most aktuális ez a kérdés, mert Olaszországgal való kereskedelmi szerződésünk megkötése, illetőleg megújítása küszöbön áll. A szövetkezet a szerződés megújítása előtt a következő kérelmekkel járult a kormány elé:

1. Az Olaszországgal megkötendő kereskedelmi szerződésben Olaszországnak semmilyen czikknél, semmi cím alatt és semmi formában kedvezményt ne adjon;

2. hogy a borvám-kérdésről, mint külön kérdésről ne is tárgyaljon Olaszországgal, sőt hogy a borvám-kérdést a szerződés komplexumából kikapcsolja és az autonóm vámtarifa borvám-tétele semmiféle mérséklésébe bele ne egyezzen; és

3. hogy a kereskedelmi szerződés szakszerű megvitatása céljából egy az érdekelt termelőkől és kereskedőkből álló szaktanácskozmányt összehívja.

Valóban kívánatos volna, hogy e kérelmeket figyelembe vennék s így a magyar bornak biztosítsák azt a kelendőséget, melyet megérdemel. Saját fánk alá vágjuk a fejszét, ha elősegítjük, hogy az olaszok borukkal határaink közé férközhessenek.

A gépész.

A „Délvidéki Lapok” eredeti tárczája.

A sűrű, fenyvesekkel szegélyezett szelid-hajlású völgykanyarulatban, a harmatdús tavaszi éj után, lassanként pirkadni kezd. A hajnali szellő hűs fuvalma darabokra szaggatja a kies völgyet fátyolszerűen borító halvány tavaszi ködöt, az ébredő természet szízi leplét, mely alatt féltékenyen rejteget avatatlan szemnek fürkésző pillantásai elől, titokban fejlődő, ifjú bájait. Az előbb még tündéri fényben sziporkázó esillagok rohamosan halványulnak, egymásután nyugodni térnek, hogy átengedjék az uralmat a nagy mindenség éltető elemének, a maga teljes szinpompájában felkelő napnak. Amint kibukkan a fenyveskoszoruzta ormok mögül, üdén, párárt lehelve, biborsugarait szétszórja a tájon s bearanyoz minden kis rögöt, a magas vasuti töltés mellett vidáman csobogó hegyipatak medrének színes kavicsait; amint megtörik a kristálytisza habokban eviczkélő halak csillogó pikkelyein, vagy a kanyargó sinpár tükörfelületén, ... ez a varázsos kép szinte káprázatba ejt, szinte megjelennek az áhitatos szemlélő előtt a régtőlunt idők mythikus istennői, vagy a szentelt berkekben lakozó csásos nymphák s benépesítik, elevenné teszik a különben még csendes, szunnyadó vidéket. De hallga! A méla csend is megszűnik. A zöldelő lombok közül előbb gyéren, halkan, majd erősebben, végre mindenünnen élénk csicsérgés, csattogó madárdal hangzik fel s a kis pelyhes dalosok a legfelségsőbb harmóniában magasztalják a dicső ter-

UJDONSAGOK.

A szerkesztőség, kiadóhivatal és könyvnyomda városi és megyei távbeszélő-száma 91.

Krassó-Szörénymegye közgyűlése. Krassó-Szörény vármegye törvényhatósági bizottsága f. 6. május hó 11-én d. e. 1/10 órakor tartja tavaszi rendes közgyűlést, melyen a vármegye 1903. évi zárszámadásai kerülnek tárgyalásra, továbbá betöltik az üresedésben levő tisztviselői állásokat, s 1—1% pótdátot vetnek ki a börtönépületben és a vármegyei székházban szükséges átalakítások költségeinek fedezésére.

Gymnasiunmi felolvasások. A gymnasiunmi felolvasások ciklusát szombaton fejezte be Turhányi tanár a spiritismusról tartott érdekesítő felolvasásával. Visszapillantva a ciklus egyes számaira, örömmel konstatálhatjuk, hogy az ideai felolvasások is magas színvonalon álló, ismeretperjesztő és élvezetes előadások sorozatából állottak. Örömmel észleljük, hogy jóhírű középiskolánk felolvasó terme immár e város szellemi életének középpontja és éltető fókusza lön, melynek gyújtó sugarai érdeklődést keltenek a közönségben a tudomány örökbecsű igazságai, az irodalom és művészet izlésfejlesztő remekművei iránt.

Azt hisszük, hogy az egész közönségben visszhangra találunk, ha a gymnasiunmi igazgatóságnak ezen közhasznú, önzetlen fáradozásáért, melylyel városunk intelligens és műszerető közönségét lekötözte és az előadóknak a számos élvezetes órákért elismerésünket és hálánkat kifejezzük.

Zongorahangverseny. Ritka élvezetben lesz része városunk műértő közönségének. Hun I r m a k. a városunk szülötte és büszkesége az országoshírű zongoraművész 1904 május hó 7-én a városi színházban zongorahangversenyt rendez, melyen Beethoven, Liszt, Dalbert, Chopin remekait fogja egy egész estét betöltő klaszikus műsorban bemutatni. A jeles

mészetet s a felette uralkodó mindenható szellemet. Majd egyszerre felröppennek, megkerülük a láthatárt is nagy seregben a töltés mellett húzódo táviróoszlopokra telepedve, csodálkozó tekintettel bámulnak egymásra, meg a lent vonuló töltésre, mintha azt kérdeznék: „Hogyan, hát ma nem futja be rendes pályáját a prűszkölő, vágató érezszörnyeteg? Ijjesztő dübörgésével nem veri fel a viruló természet békés nyugalma? Sűrű, szennyes füstgomolyaival nem árasztja el az illatos fenyőket, a nyiló virágokat? Ma már nem takarja el, mint valami sötét felhő, előlünk az éltető fényt, jótévő meleget árasztó napot? Mindez egyszerre megszűnt volna, vagy talán elvesztette uralmát, az önző kapzsi emberiség, e földön és visszatérnek az eddig száműzött tündérek, szellemek és barátságos erdei manók? Vége a gonosz álomnak és folytatódik az előbbi boldog, szép mese világ? Igen ez lesz, bizonyosan ez történt,“ csicséregték a szárnyas dalosok s vidáman üdvözlik az annyira óhajtott régi tündérországot.

A közelfekvő város pályaudvarán pedig nagy tömegben szorong egy csomó kérgeskezü, napbarnította ember, az öntudatra ébredt vasuti munkások számottevő csapatja. A különben nyájas, barátságos arcokat, keserűséggel vegyes makacs elszántság, a maga igazát védő szilárd kifejezése tette komorrá. A verejtékes homlokokon végighúzódó mély barázdák nem félelemről tanuskodnak, mert szentül megvannak győződve követeléseik jogosultsága felől, hanem a bekövetkező nyomor, a véletlen kiszámitha-

művésznő legutóbbi külföldi szereplése után, melyről különösen a német sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékezik meg, Temesvárra kapott meghívást hol a filharmonikusok által rendezendő estélyen fog fellépni f. hó 4-én. S ez alkalmat felhasználva egyuttal szülővárosának is bemutatja művészi képességeit. Ilyen „genre“-ü hangversenyekben magunk fajta vidéki városoknak nem igen van részük s így ez az estély igazán erőpróbája lesz a lugosi publikum sokat emlegetett kiváló műpártolásának és szellemi intelligenciájának, melyre mi olyan büszkék vagyunk. A hangversenyről közelebbi adataink még hiányzanak, a részletes programot csak jövő számunkban fogjuk közölhetni.

Május elseje. A hölgyvilágnak mindég nevezetes dátum. Ez a tavasz ünnepe éjjel az éjjeli zenék bűvös éjszakája, reggel a „májusi fák“ illatos reggele. Az ideai május 1-ét azonban nemcsak a tavasz hivatalos ünneplése, a szerenádok és a májusi virágok teszik nevezetessé. A lugosi lányok a mostani május elsejét még azért is várják lázas türelmetlenséggel, mert e napon tartja az „Otthon“ tavaszi mulatóságát, melyről már mult számunkban megemlékeztünk. A városzerte tapasztalható óriási érdeklődésből ítélve, ez az est kitűnő sikerűnek gérkezik.

A legaktuálisabb regény. Egyik pétervári napilapban Apnaxin ismert orosz író tollából regény jelenik meg, amelynek tárgya az orosz-japán háboru. A szerző egyik napról a másikra pontosan követi a háboru fejleményeit s ily módon tudják meg a lap olvasói az újabb eseményeket, természetesen csak azokat, amiket az orosz cenzura közlésre approbál. A háboru leírásával párhuzamosan egy szerelmi történet folyik. A szereplő személyek legtöbbször meg van változtatva itt a neve, a főszemélyek azonban — Kuropatkin tábornok, Togo admirális stb. — a valódi nevükön szerepelnek. Soha még nagyobb érdeklődéssel nem várták egy újságregény utolsó fejezetét, mint a minővel ezt várják.

tatlan esélyei aggasztották mindannyiukat. Még minden csendes. Semmi szokatlan láрма, semmi összeütközésre vezető kihágás nem mutatja a helyzet komor, válságos voltát. Mindenki sutogva beszél, mintha attól tartanának, hogy egy hangosan kiejtett szó, egy megfontolatlan kifakadás csökkentené a pillanat fontosságát. Csak itt-ott emelkedik a magasba egy-egy fenyegető ököl, csak elvétve hallható egy-egy elfojtott szitok. A különös némaság szinte megdöbbenő. De ime hirtelen élénkség, ideges mozgolódás támad. A türelmetlenül várakozó, kíváncsi tömeg előre tódul, a különvált csoportok egybe olvadnak. Az izgatottság pirja futja el az arcokat s az előbbi csendet egyre erősbödő moraj váltja fel. A nagy térség közepén feltűnik egy szélesvállu, erőteljes féialak, egyszerű durva gépész-öltözetben, arca sápadt az izgalomtól, izmos kezében remeg a görcsösen szorongatott papírlap s csak nagy erőfeszítéssel tud uralkodni háborgó indulatain. A körülötte állók megdöbbenve, zavarodottan tekintenek egymásra, majd meg a képéből kikelt gépészre s visszafojtott lélekzettel lesik minden szavát.

Nos, hát szüntessük meg az ellenállást, kezdjük el ismét a munkát, a véres robotot, hisz elértünk mindent, amire hosszú éveken keresztül annyira vágyódtunk, amiért végre az erőszak utjára léptünk. Meg vagyunk mentve, nem kell többé nyomorognunk, vagy éhen pusztulnunk, ez a papírlap itt a mi várva várt messiasunk. Álljunk azonnal munkába, adjunk ki a mozgalom vezetőit s szenvedjük el nyugodtan a reánk mérendő büntetést; akkor szóba állanak

Birtokcsere. Ignea Sándor a kaszinó-restauráció jelenlegi bérlője megvette 27.000 korona vételáron a Bonnáz-utcában levő Wolf-féle házat, a hol hallomás szerint szállodát fog berendezni.

A londoni nyomor. Az angol egézségügyi bizottság által nemrég kiadott statisztika szerint Londonban egy éjszaka 25.000 embert találtak hajlék nélkül. E szerencsétlenek közül 1500 férfi és 120 nő nyílt utcán töltötte az éjszakát, míg 100 férfi és 63 nő hidak és kapuk alatt huzódott meg. 23.442 szegény ember volt abban a helyzetben, hogy 1 pennyért alvóhelyet szerezhetett magának. A csavargók között ötvennégy 16 éven aluli fiú és harminczhárom 14 évnél fiatalabb leány volt.

A menyország kapujánál. Lengyel lapok írják a háborúról a következő, Varsóban szállongó anekdotát:

Port-Arthur utolsó bombázása után Szt Pétert, aki a menyország kapujánál szunyókált, erős kopogás ébresztette fel álmából. Kinézett a leső lyukon s egy nagy tömeg vérző, megcsönkített oroszot látott a kapu előtt.

— Mit akartok? — kiáltott rájuk Szt Péter.

— Mi a ezárértünk el — volt a válasz.

— Nos, és?

— Nekünk megígérték, hogy a menyországba jutunk.

— Az majd elvállik. De miért vagytok ilyen sokan?

— Mert a japánok ilyen sokat öltek meg közülünk.

— Hozd csak ide a »Prawitjelstvienij Vjesznik«-et! (az orosz hivatalos lapot), — szólta Szt Péter apostol egy közelében álldogáló angyalhoz. Az angyal repült s néhány pillanat múlva már kéznél volt a kívánt ujság. Szt Péter feltette pápaszemét, átfutotta a háborús híreket s azután bosszusan kiáltott a kapunál tolongó lelkekre:

— Hogy mertek hazudni? Itt mindössze öt elesetről van jelentés. Takarodjatok innen!

velünk. Ez a válaszuk. Ha nem, elvagyunk bocsátva; választhatunk. Igen is választunk, még pedig közmegegyezéssel. Küzdelem a végéig, ez jelszavunk. Helyes, ugyan, küzdelem mind haláláig, dörgei utána a felingerült tömeg s most már a fenyegető öklök ijjesztő sokasága meredt az égnek. Botrány, gyalázat, vérszopók, hallatszik mindenünnen. Az elkezeredés eléri tetőpontját, a válság pillanata rohamosan közeledik.

Nyugalom, emberek, félre az esztelenséggel! Ne legyenek önmaguk ellenségei, harsant fel váratlanul a főnök hangja. Békésen is elintézhetünk mindent. Védtelenül jövök ide, hogy védelmet nyújtsak, hogy segítségükre legyek. Hagyjanak fel az erőszakkal, ne hallgassanak a vak indulat szavára. A hatalommal nem lehet dacolni!

Daczolunk, a bőrünket nem engedjük lenyuzatni! Le vele! hangzik mindenünnen, de a magányosan álló embernek rendületlen nyugalma, elszánt merészsége tiszteletet gerjesztett maga iránt nem merték bántani.

Csak saját maguknak ártnak vele, még minden rendbe hozható, ezért is érhetnek, — folytatta a főnök, — ha elállanak az erőszaktól. Gondoljanak családjukra, nejeikre és gyermekeikre, ne tegyék őket szerencsétlenné, ne nyomjanak koldusbotot egymás és azok kezébe. Gondolkozzanak józanul.

Nekem fiatal hitvesem van s három porontyom, kik otthon nyomorognak, vágott vissza a gépész, de menjenek koldulni, pusztuljanak el, inkább ők, mintsem az igazság, az igaz ügy. Ugy van-e bajtársak?

Templomajtó színezüsből. A szt-pétervári kereskedő-czéh, mint onnan írják, az ujonnan épített feltámadás temploma számára 25 pud sulyu színezüst ajtót ajándékozott. Az ajtó, amelyet a czári család részére rezervált oratoriumnak szántak, körülbelül 3 és fél méter magas s 1 méter 80 cm. széles. Orosz bizanai stílusban készült s valóságos mesterműve az ötvösiparnak.

Az „oroszk Herkules“ és a japáni birkózó. Derüs kis történet eset a minap az oroszországi Pensában. Ennek a városnak a czirkuszában esténként óriási érdeklődés mellett folyt le Gregoriev, az »oroszk Herkules« birkózása Suma Sari-val, egy állítólagos japáni birkózó bajnokkal. A küzdelemben, amint ez talán mondani is felesleges, mindig az »oroszk Herkules« lett a győztes, bár természetesen elkezeredett küzdelem után. A japáni megadással viselte sorsát, míg egy szép napon eszébe jutott, hogy fizetésének felemelését kéri. Az igazgató azonban véglegesen elutasította kérésével, mire a japáni bosszút esküdve távozott. Aznap este megint óriási publikum gyűlt egybe a czirkuszban, hogy az orosz Herkules nyílt diadalában gyönyörködjék. Ki irhatná le azonban a csodálkozást, amikor az összeesapásnak mindjárt az elején a japáni megragadta az oroszot s a győzelemhez szokott Herkulest a szó szoros értelmében a közönség sorai közé dobta. A gyülekezet haraggal tiltakozott az orosz nemzet illetén meggyalázása ellen, ekkor azonban Suma Sari ledobta a czopfját és kijelentette, hogy ő éppen olyan jó orosz, mint vetélytársa volt. A közönség dühe már most a csaló igazgató ellen fordult, aki nagy nehezen tudott csak ép bőrrel elmenekülni.

Japán vasutai. A legutóbbi kimutatók szerint Japán vasutainak a hossza 6.816 km. A járműpark 1.427 mozdonyból, 4.864 személy- és 21.505 teherkocsiból áll. 1903-ban az összes vonalakon 111,211.208 személy és 14,409.752 tonna áru szállított. A vasutakba fektett tőke 325 millió yen, vagyis mintegy 720 millió korona.

És esodálatos, csak szórványosan volt hallható egy-egy helyeslés. A zaj megszűnt a család sorsa aggodalommal töltött el mindenkit.

Az igazgató szavaknak nem volt meg a várt hatása.

Hát féltek, aggódtok magatokért? Mindenki magáért és senki sem az egészért, mindnyájunk boldogulásáért? folytatta haragos gúnnyal a gépész. Szégyen, gyalázat rátok!

Gombos, maga leghasznavetőbb, legderekabb embereink egyike volt 10 évi szolgálata alatt. Térjen észére, ne izgasson senkit, nehogy kénytelen legyek megfélekezni érdekeiről. Csillapuljon le s a többiek is vegyék fel újra a munkát. Minden lehetőet megkapnak, jótállok érte.

Tíz évet szolgáltam, de mostantól egy perczet sem tovább s a többiek is velem tartanak. Nem engedjük magunkat elámitani, mindent vagy semmit!

Már válaszoltam, a ki nincs megelégedve, az mehet, azonnal elbocsátom.

És valóban megritkult a tömeg, lassan oszlani kezdtek az elégedetlenek; esendben, komoran távoztak, de nem messzire, mindenki a munkájához, szerszámaihoz. A sztrájk megszűnt. Az asszony, a gyermekek említése, ezek a csodáserejű szavak megfékeztek a dübörgő indulatokat; győzött a józan ész. Csak Gombos állott még helyén, mereven, fakó arczczal, kezében a papírlap foszlányával, szemmel tartva az ismét megindult munkát. Gúnyos mosolylyal szemléli az izzani kezdő kázánokat, az összeesatolt kocsikat, a pöfékelő mozdonyo-

KLEIN SAMU
szobafestő és mázoló
Lugos, Szende-utca 5.

Wurmlinger Mátyás
villanszerelési vállalata és lakatos-műhelye
Lugos, Weiss-utca 1.
Etvállal mindennemű e szakba vágó munkákat.

3579. szám. kig. 1904

Pályázat.

Harambasa János volt javad. könyvelőnek városi könyvelő számvevővé történt megválasztása folytán megüresedett városi javadalmi hivatali könyvelői állás betöltése czéljából pályázat hirdettek.

Ezen állással egybekötött javadalom évi 2400 K.

Pályázni óhajtok tartoznak pályázati kérvényeiket, korukat, képességüket, eddigi alkalmaztatásukat s a nyelvismereteiket igazoló okmányokat **folyó évi hó 30-áig, d. u. 5 óráig** alulirott polgármesternél benyújtani, miszerint, megjegyeztetik, a városi javadalmi hivatal, amennyiben a város képviselőtestülete ellenkező módon nem határozza, **1904 évi december 31-én** megszűnik létezni, miért is a most kiírt állás csak az említett időpontig töltetik be.

Lugoson, 1904 évi április hó 15-én

Marsovszky, polgármester.

Farkas Herman
műbutor-, épület- és portál-asztalos
Lugos, Szt-János-sor 7.
Kiadó-laptulajdonos: Szidon József.

kat, melyek közül csak az övé, a hatalmas érezőriás daczolt a felsőbb hatalom parancsával. Ime, indulásra kész a gép és mégsem indulhat nélküle, a többi megalázhatja magát, ő soha. Büszkén, megvető tekintettel néz végig a sürgő csoporton, az egész tisztikaron s hosszú, fájdalmas pillantást vetve arra a gépre, melyet tíz éven át vezetett éjjel-nappal, napfényben és vihaban, melynek legparányibb része is olyan ismerős előtte, hiszen második otthona volt, melyhez, mint legjobb barátjához, szívvél-lélekkel vonzódtott . . . könnyes szemmel, de szilárd léptekkel utnak indult a bizonytalan jövőbe.

A géphez, rivalt rá a főnök.

Nem, volt a határozott válasz, elvagyok bocsátva, megyek . . .

Ellenszegül? Jól van. Másik gépész a mozdonyra, 5 percz múlva indulás.

E szavak, mint villámesapás, úgy hatottak Gombosra. Esmélni kezdett. Szívét mondhatatlan keserűség töltötte el. Az ő kedves, megszokott gépén egy idegen, egy más ember parancsoljon. Ne ő vezesse, mint eddig? Ezt már nem bírta elviselni. Inkább összetöri a kerekeit, tönkrezúzza az egészet, nem fog elindulni, nem lesz új kormányzója. Mint egy örült, úgy rohant a sinek elé, kétségbeesett dühében felkapta a jelzőlámpához támasztott sulyos pörölyt, roppant erőfeszítéssel megforgatta a levegőben s mielőtt még megakadályozhatták volna . . . a hirtelen megindult dübörgő vas-kolosszus, egy szempillantás alatt szétmorzsolta az utját álló élő akadályt. F . . . n.

Steiner Izsó
 arany-, ezüst- és ékszerárú készítő műhelye
 Lugos, Szt.-János-utca 1
 Kari-féle ház, a fürdő mellett.
 Ajánlja magát minden e szakmába vágó munka pontos, izléses
 és gyors elkészítésére, mérsékelt áron.

Lugos rend. tan. vár. polgármesterétől.
 3744. kig. szám 1904.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy a Lugoson felállítandó selyemgomboló gyár építésére szükséges telepengedély ügyében a helyszínen (Lugos Temesvári-ut baloldalán, a vámsorompó mellett) megejtendő tárgyalás folyó évi **április** hó 28-ik napjának, délelőtt 10 órára tüzetett ki, amelyre a netáni érdekeltek ezuton is megidézettek.

Lugos vároz tanácsa Lugoson, 1904 április 19-én.

Marsovszky polgármester.

Őszi Henrik
 ékszerész műtővös és órás
 Lugos, Széchényi-utca, Dillingcr-féle házbán.
 Készít legfinomabb kivitelű arany- és ezüst-ékszereket. Elvállal régi ékszerek átalakítását a legjutányosabb árban. Órajavításokat két évi jótállás mellett. Értékesebb kövek a tulajdonos jelenlétében is átfoglaltatnak.
 Számos megbízást kéri
Őszi Henrik.
 műtővös és órás.
 Tanulók és tanulóleányok felvételnek.

Pénzt, sok pénzt
 — havonként 1000 koronáig — keres-
 het mindenki tisztességesen, minden
 szakismeret nélkül.
 Küldje be címét E. 404. jelige
 alatt a következő címre: **Annoncen-
 Abteilung des „Merkur“, Mannheim,
 Meerfeldstr.**

Lawn Tennis
 és
Rugólabda,
 valamint az összes
 sportcikkekről
 szóló legújabb
 megjelent
 árjegyzéket
 kívánatra
 ingyen és bérmentve
 küldöm meg.
Schottola Ernő
 Budapest
 Andrassy-út 2. sz.

PENZ **4°/_o-os**
törlesztéses kölcsönök nyújtunk
 budapesti és külföldi elsőrangú pénzüzetektől a föld-
 birtok és ingatlan ³/₄ értékeig I. és II. helyre
 15—65 évig terjedő időtartamra.
Személyhitelt! papoknak, katonatisz-
 teknek, állami és ma-
 gánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparo-
 soknak kezes és kezes nélkül 1—15 évig terjedő
 időre **gyorsan** és **diskreten.**
 Bank- és magánadóságok konvertálása.
Meller Lajos és Társai, bankbizomány, **Budapest, VI., Dávid-utca 15.**
 24 (Törvénytiszkeleg bejegyzett cég). (Válaszbélyeg).

3424. sz. kig. 1904.
Hirdetmény.
 A legközelebbi lugosi
országos vásár
 1904 május 6-án kezdődik és május 8-án végződik.
A polgármester.

KEIL-LAKK
 legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.
Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
Keil-féle fehér „Glasur“ fénymáz 45 kr.
Keil-féle arany-fénymáz képereteknek 20 kr.
Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.
 Mindenkor kaphatók:
Recht és Schwarz cégénél, **Lugos.**

SCHOTTOLA ERNO
 Budapest, VI. ker., Földcsépe-palota.
 Cégjelölés a járkabontáshoz és üzeméhez szükséges
 gumi-pakolások, tömítések, szijak, ponyvak, olajok és szerszámok,
 valamint a csapócsig. felszereléshez 75.585.-1903. sz. belfüggetlen
 engedély szerinti kötelezőleg tartozó
mentőszekrények nagy raktára.
 Árjegyzék ingyen és bérmentve.
Uránnyomású pühs
 ALAPITVATOTT 1872

Szidon József első délmagyarországi villanyerőre berendezett könyvnyomdája Lugoson (Vértes-palota.)